

25 december

JULDAGEN - KRISTI FÖDELSE

Högtid

Julnattens mässa

Första läsningen

Jes 9:2-7

Det folk som vandrar i mörkret
ser ett stort ljus,
över dem som bor i mörkrets land
strålar ljuset fram.
Du låter jublet stiga,
du gör glädjen stor.
De gläds inför dig
som man gläds vid skörden,
som man jublar när bytet fördelas.
Oket som tyngde dem,
stången på deras axlar,
förtryckarens piska
bryter du sönder,
som den dag då Midjan besegrades.
Stöveln som bars i striden
och manteln som fläckats av blod,
allt detta skall brännas, förtäras av eld.
Ty ett barn har fötts,
en son är oss given.
Väldet är lagt på hans axlar,
och detta är hans namn:
Allvis härskare,
Gudomlig hjälte,
Evig fader,
Fredsfurste.
Väldet skall bli stort,
fredens välsignelser utan gräns
för Davids tron och hans rike.
Det skall befästas och hållas vid makt
med rätt och rättfärdighet
nu och för evigt.
Herren Sebaots lidelse
skall göra detta.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-3, 11-13 (R. jfr Luk 2:11)

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgen.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: »Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.« Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

»Ära i höjden åt Gud
och på jorden fred åt dem han har utvalt.«

Julottans mässa

Första läsningen

Jes 62:11-12

Herren förkunnar över hela jorden:
Säg till dotter Sion:
Se, din räddare kommer.
Sin segerlön har han med sig,
de han vunnit går framför honom.
De skall kallas »det heliga folket«,
»de som Herren befriat«,
och du skall heta »den man söker sig till«,
»staden som aldrig blir övergiven«.

Responsoriepsalm

Ps 97:1, 6, 11-12

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 664. När den läses används följande text:

R. I dag har ett ljus gått upp över oss:
Herren, Frälsaren, är född.

Herren är konung! Må jorden jubla,
de fjärran kusterna glädja sig.
Himlen förkunnar hans rättfärdighet,
hans härlighet skådas av alla folk. R.

Ljus bryter fram för de rättfärdiga
och glädje för de redbara.
Ni rättfärdiga, gläd er över Herren
och prisa hans heliga namn. R.

Andra läsningen

Tit 3:4-7

När Guds, vår frälsares, godhet och kärlek till människorna blev uppenbara räddade han oss – inte därför att vi gjort några rättfärdiga gärningar utan därför att han är barmhärtig – och han gjorde det med det bad som återföder och förnyar genom den helige Ande. Genom Jesus Kristus, vår frälsare, har han låtit Anden strömma över oss, för att vi genom Guds nåd skall bli rättfärdiga och, så som det är vårt hopp, vinna evigt liv.

Halleluja

Luk 2:14

V. Ära i höjden åt Gud
och på jorden fred åt dem han har utvalt.

Evangelium

Luk 2:15–20

När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: »Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta.« De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Juldagens mässa

Första läsningen

Jes 52:7–10

Härligt är att höra budbärarens steg
när han kommer över bergen,
han som bär bud om seger,
som ropar ut goda nyheter,
bär bud om räddning
och säger till Sion: »Din Gud är konung!«
Hör, dina väktare ropar och jublar.
Med egna ögon ser de
hur Herren vänder åter till Sion.
Brist ut i jubel, Jerusalems ruiner,
Herren tröstar sitt folk och friköper Jerusalem.
Herren visar sin makt och helighet inför alla folk,
hela jorden skall se hur vår Gud räddar oss.

Responsoriepsalm

Ps 98:1–6 (R. jfr 3c)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 665. När den läses används följande text:

R. Herren kommer, och hela världen får skåda frälsningen.

Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång,
ty han har gjort underbara ting.
Han vann seger med sin starka hand,
med sin heliga arm. R.

Herren har visat att han räddar,
folken fick skåda hans seger.
Med godhet och trofasthet
har han tänkt på Israels folk.
Hela jorden har sett att vår Gud räddar. R.

Hylla Herren, hela världen,
brist ut i jubel och sång!
Sjung till lyra för Herren,
låt lyrans strängar klinga!
Blås i trumpeter och horn,
hylla konungen, Herren! R.

Andra läsningen

Heb 1:1-6

Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna, men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen genom honom. Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestätets högra sida i höjden. Han har blivit lika mycket mäktigare än änglarna som det namn han har fått i arv är förmer än deras. Ty aldrig har Gud sagt till någon ängel: *Du är min son, jag har fött dig i dag*, eller: *Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son*. Och när han låter sin förstfödde son träda in i världen säger han: *Alla Guds änglar skall hylla honom*.

Halleluja

V. Helig är denna dag,
ty i dag har Ljuset gått upp över världen.
Kom, låt oss tillbedja Herren.

Evangelium

Joh 1:1-18

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det kom en man som var sänd av Gud, hans namn var Johannes. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, så att alla skulle komma till tro genom honom. Självt var han inte ljuset, men han skulle vittna om ljuset.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning. Johannes vittnar om honom och ropar: »Det var om honom jag sade: Han som kommer efter mig går före mig, ty han fanns före mig.«

Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd. Ty lagen gavs genom Mose, men nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus. Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 1:1-5, 9-14

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.

JULOKTAVEN

TISDAG DEN 26 DECEMBER

S:T STEFANOS, DEN FÖRSTE MARTYREN

Fest

Läsning

Apg 6:8-10; 7:54-60

Stefanos var fylld av nåd och kraft och gjorde stora under och tecken bland folket. Då uppträdde några medlemmar i den synagoga som kallades De frigivnas (dit hörde

folk från Kyrene, Alexandria, Kilikien och Asien) och började disputera med Stefanos. Men de kunde inte hävda sig mot visdomen och anden i det han sade.

När de hörde detta blev de så ursinniga på Stefanos att de skar tänder. Men fylld av helig ande riktade han blicken mot himlen och såg Guds härlighet och Jesus som stod på Guds högra sida, och han sade: »Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.« Då ropade de högt och höll för öronen, och alla störtade sig över honom på en gång och släpade ut honom ur staden för att stena honom. Vittnena lade sina mantlar framför fötterna på en ung man som hette Saul. Så stenade de Stefanos, som åkallade Herren och sade: »Herre Jesus, ta emot min ande.« Han föll på knä och ropade högt: »Herre, ställ dem inte till svars för denna synd.« Med de orden dog han.

Responsoriepsalm

Ps 31:3c-4, 6, 8ab, 16b-17 (R. 6a)

Ur Lektionarium för vardagar band IVb utgivet 1994:

R. Herre, i din hand befaller jag min ande.

Var mig en fast klippa, en borg till min frälsning.

Ty du är mitt bergfäste och min borg,
och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig. R.

I din hand befaller jag min ande,

du räddar mig, Herre, du trofaste Gud.

Jag vill fröjda mig och vara glad över din nåd,
att du ser till mitt lidande. R.

Rädda mig från mina fienders hand och mina förföljare,

låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
fräls mig genom din nåd. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

R. Herre, i dina händer lämnar jag min ande.

Vänd ditt öra till mig, skynda att rädda mig,

var mig en fast klippa,
en borg som blir min räddning. R.

Ty du är mitt bergfäste och min borg,

och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig.

Du skall dra mig ur det nät som de lade ut för mig,
ty du är mitt värn. R.

I dina händer lämnar jag min ande,

du befriar mig, Herre, du sanne Gud.

Jag hatar dem som håller sig till fåfängliga avgudar,

men jag förtröstar på Herren. R.
Jag vill jubla och vara glad över din nåd,
ty du såg till mitt lidande,
du tog dig an mig när jag var i nöd. R.

Rädda mig från mina fienders hand
och från mina förföljare.
Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
hjälp mig i din nåd. R.

Halleluja

Ps 118:26–27

V. Välsignad vare han som kom i Herrens namn.
Herren är Gud, och han gav oss ljus.

Evangelium

Matt 10:17–22

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Akta er för människorna. De skall utlämna er åt domstolar, och de skall piska er i sina synagogor. Och ni kommer att ställas inför ståthållare och kungar för min skull och stå som vittnen inför dem och hedningarna. Men när man utlämnar er, bekymra er då inte för hur ni skall tala eller vad ni skall säga. Ty i det ögonblicket kommer det ni skall säga att läggas i er mun, och det är inte ni som talar, utan er faders ande talar genom er. Broder skall skicka broder i döden, och en far sitt barn. Barn skall göra uppror mot sina föräldrar och bringa dem om livet. Ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet skall bli räddad.«

ONSDAG DEN 27 DECEMBER

S:T JOHANNES, APOSTEL OCH EVANGELIST

Fest

Läsning

1 Joh 1:1–4

Det som var till från begynnelsen, det vi har hört, det vi har sett med egna ögon, det vi har skådat och har tagit på med våra händer, det är vårt ärende: livets ord. Ja, livet blev synligt, vi har sett det och vittnar om det, och vi förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och blev synligt för oss. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall vara med i vår gemenskap, som är en gemenskap med Fadern och hans son Jesus Kristus. Detta skriver vi för att vår glädje skall bli fullkomlig.

Responsoriepsalm

Ps 97:1–2, 5–6, 11–12 (R. 12a)

Ur Lektionarium för vardagar band IVb utgivet 1994:

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
havsländerna glädja sig, så många som de är.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ljus är utsått för den rättfärdige
och för de rättsinniga glädje.
Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
och prisa hans heliga namn. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung,
därför må jorden fröjda sig
havsländerna glädja sig.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ljus är utsått för den rättfärdige
och för de rättsinniga glädje.
Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
och prisa hans heliga namn. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Joh 20:2–8

Den första dagen i veckan sprang Maria från Magdala iväg och sade till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade: »De har flyttat bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom.« Petrus och den andre lärjungen begav sig då ut till graven. De sprang båda två, men den andre lärjungen sprang fortare än

Petrus och kom först fram till graven. Han lutade sig in och såg linnebindlarna ligga där men gick inte in. Simon Petrus kom strax efter, och han gick in i graven. Han såg bindlarna ligga där, liksom duken som hade täckt huvudet, men den låg inte tillsammans med bindlarna utan hoprullad på ett ställe för sig. Då gick också den andre lärjungen in, han som hade kommit först till graven. Och han såg och trodde.

TORSDAG DEN 28 DECEMBER

DE HELIGA OSKYLDIGA BARNEN I BETLEHEM Fest

Läsning

1 Joh 1:5 - 2:2

Detta är det budskap som vi har hört av honom och förkunnar för er: att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. Om vi säger att vi har gemenskap med honom men vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, hans son, renar oss från all synd. Om vi säger att vi är utan synd, bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till lögnare, och hans ord finns inte i oss.

Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens.

Responsoriepsalm

Ps 124:2-5, 7-8 (R. 7a)

Ur Lektionarium för vardagar band IVb utgivet 1994:

R. Vår själ kom undan som en fågel ur fågelfångarens snara.

Om Herren inte hade varit med oss,
när människorna reste sig upp mot oss,
då hade de uppslukat oss levande,
när deras vrede upptändes mot oss. R.

Då hade vattnen dränkt oss,
strömmen gått över vår själ,
ja, då hade de gått över vår själ,
de svallande vattnen. R.

[Vår själ kom undan som en fågel ur fågelfångarens snara.

Snaran gick sönder, och vi kom undan.]

Vår hjälp är i Herrens namn,
hans som har skapat himmel och jord. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

R. Vi kom undan som en fågel ur jägarens snara.

Om inte Herren varit med oss,
när människorna gick till angrepp,
då hade de slukat oss levande,
när de kom emot oss i rasande vrede. R.

Då hade vattnen dränkt oss,
den strida strömmen gått över oss,
ja, då hade vi gått under
i de väldiga vattnen. R.

Vi kom undan som en fågel ur jägarens snara:
snaran gick sönder, och vi kom undan.
Vår hjälp är i Herrens namn,
han som har skapat himmel och jord. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig ärar martyrernas vitklädda här.

Evangelium

Matt 2:13–18

När stjärntydarna hade gett sig av, visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef och sade: »Stig upp och ta med dig barnet och hans mor och fly till Egypten och stanna där tills jag säger till dig, ty Herodes kommer att söka efter barnet för att döda det.« Josef steg upp och tog om natten med sig barnet och hans mor och begav sig till Egypten, och där stannade han tills Herodes hade dött, för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Från Egypten har jag kallat min son.*

När Herodes märkte att han hade blivit lurad av stjärntydarna, blev han ursinnig, och han lät döda alla gossar i Betlehem och dess omnejd som var två år eller därunder; det var den tid han hade fått fram genom att fråga ut stjärntydarna. Då uppfylldes det som sagts genom profeten Jeremia: *Ett rop hörs i Rama, gråt och högljudd klagan: Rakel begråter sina barn, hon låter inte trösta sig, ty de finns inte mer.*

FREDAG DEN 29 DECEMBER

FEMTE DAGEN I JULOKTAVEN

Läsning

1 Joh 2:3–11

(Mina kära,) att vi har lärt känna Jesus förstår vi av att vi håller hans bud. Den som säger: »Jag känner honom« men inte håller hans bud är en lögnare, och sanningen finns inte i honom. Men hos den som bevarar hans ord har Guds kärlek i sanning

nått sin fullhet. Då vet vi att vi är i honom. Den som säger att han förblir i honom måste själv leva så som han levde.

Mina kära, vad jag skriver här är inget nytt bud utan ett gammalt som ni har haft från början. Detta gamla bud är ordet som ni har fått höra. Ändå är det jag skriver ett nytt bud – det visar både hans och ert liv. Ty mörkret viker och det sanna ljuset lyser redan. Den som säger sig vara i ljuset men hatar sin broder är ännu kvar i mörkret. Den som älskar sin broder förblir i ljuset och har ingenting inom sig som leder till fall. Men den som hatar sin broder är i mörkret; han vandrar i mörkret och vet inte vart han går, ty mörkret har gjort hans ögon blinda.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-3, 5b-6 (R. 11a)

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

R. Må himlen vara glad och jorden fröjda sig.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Herren har skapat himmelen.
Han omges av makt och härlighet,
av prakt och glans i sin helgedom. R.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

R. Må himlen vara glad och jorden jubla.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Herren har skapat himlen.
Han omges av makt och härlighet,
av prakt och glans i sin helgedom. R.

Halleluja

Luk 2:32

V. Ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna

och härlighet åt ditt folk Israel.

Evangelium

Luk 2:22-35

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

LÖRDAG DEN 30 DECEMBER

SJÄTTE DAGEN I JULOKTAVEN

Läsning

1 Joh 2:12-17

Jag skriver till er, mina barn: ni har fått era synder förlättna för hans namns skull. Jag skriver till er, fäder: ni känner honom som är till från början. Jag skriver till er som är unga: ni har besegrat den Onde.

Jag har skrivit till er, barn: ni känner Fadern. Jag har skrivit till er, fäder: ni känner honom som är till från början. Jag har skrivit till er som är unga: ni är starka och Guds ord förblir i er och ni har besegrat den Onde.

Älska inte världen och det som finns i världen. Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom. Ty det som finns i världen, vad kroppen begär, vad ögonen åtrår, vad högfärden skryter med, det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen förgår med sina lockelser, men den som gör Guds vilja består för evigt.

Responsoriepsalm

Ps 96:7-10 (R. 11a)

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

R. Må himlen vara glad och jorden fröjda sig.

Ära Herren, alla folkslag,
ära Herrens majestät,
ära Herrens höga namn. R.

Bär fram gåvor och kom i hans gårdar,
tillbe Herren i helig skrud,
bäva för hans ansikte, alla länder. R.

Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!
Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

R. Må himlen vara glad och jorden jubla.

Ära Herren, alla folkslag,
ära Herrens majestät,
ära Herrens höga namn. R.

Bär fram gåvor och kom i hans gårdar,
tillbe Herren i helig skrud,
bäva för hans ansikte, alla länder. R.

Säg bland hedningarna: "Herren är nu konung.
Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken." R.

Halleluja

V. Helig är denna dag,
ty i dag har Ljuset gått upp över världen.
Kom, låt oss tillbedja Herren.

Evangelium

Luk 2:36–40

Vid den tiden fanns i templet en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

SÖNDAG DEN 31 DECEMBER

DEN HELIGA FAMILJEN

Fest

Första läsningen

1 Mos 15:1–6; 21:1–3

Herrens ord kom i en syn till Abram. Han sade: «Var inte rädd, Abram! Jag är din sköld. Du skall bli rikt belönad.» Abram sade: »Herre, min Gud, vad är det du vill ge mig? Jag går ju bort barnlös och Elieser från Damaskus ärver mitt hus.» Och han sade: »Du har inte låtit mig få några barn, och därför blir det min tjänare som ärver mig.» Men Herrens ord till honom löd: »Det blir inte han som ärver dig utan en av ditt eget blod.» Och Herren förde honom ut och sade: »Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan! Så talrika skall dina ättlingar bli.» Abram trodde Herren, och därför räknade Herren honom som rättfärdig.

Herren glömde inte sitt löfte till Sara utan gjorde med henne så som han hade sagt. Hon blev havande och födde en son åt Abraham på hans ålderdom, vid den tid som Gud hade förutsagt. Abraham gav sin nyfödde son, den som Sara fött honom, namnet Isak.

Responsoriepsalm

Ps 105:1–6, 8–9 (R. 7a, 8a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 669. När den läses används följande text:

R. Han är Herren, vår Gud.
För evigt minns han sitt förbund.

Tacka Herren, åkalla honom,
berätta för folken om hans verk!
Sjung och spela till hans ära,
tala om alla hans under! R.

Prisa stolt hans heliga namn,
de som söker Herren må glädja sig.
Sök er till Herren och hans makt,
träd ständigt fram inför honom. R.

Tänk på de under han har gjort,
hans tecken och hans domslut,
ni barn till Abraham, hans tjänare,
söner till Jakob, hans utvalde. R.

För evigt minns han sitt förbund,
i tusen släktled det bud han gav,
förbundet han slöt med Abraham
och sin ed till Isak. R.

Andra läsningen

Heb 11:8,11-12,17-19

I tro lydde Abraham när han blev kallad. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort utan att veta vart han skulle komma. I tro fick han kraft att avla en son, fast han, liksom Sara, var överårig. Han litade på den som hade gett löftet. Därför fick han, denne ende man som dessutom var så gott som död, en avkomma talrik som stjärnorna på himlen och de oräkneliga sandkornen på havsstranden. I tro bar Abraham fram Isak som offer när han sattes på prov. Sin ende son var han beredd att offra, han som hade tagit emot löftena och till vilken Gud hade sagt: *Det är Isaks ättlingar som skall föra ditt namn vidare.* Han sade sig att Gud hade makt att till och med uppväcka döda. Från de döda fick han också, bildligt talat, sonen tillbaka.

Halleluja

Jfr Heb 1:1-2

V. Han som talade till fäderna genom profeterna
har nu i tidens fullbordan talat till oss i Sonen.

Evangelium

Luk 2:22-40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den heliga anden hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också

genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Ashers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 2:22, 39–40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren. När de så hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

eller:

Första läsningen

Syr 3:2–6, 12–14

Herren har gett fadern myndighet över barnen
och fastställt moderns rätt gentemot sönerna.
Synder sonas när man vördar sin far,
och att ära sin mor är som att samla skatter.
Den som vördar sin far skall få glädje av egna barn,
och när han ber skall hans bön bli hörd.
Den som ärar sin far får ett långt liv,
och den som lyder Herren är sin mor till tröst.
Mitt barn, ta hand om din far när han blir gammal,
och vålla honom ingen sorg så länge han lever.
Ha overseende om hans förstånd försvagas,
och förakta honom inte, du som är i din fulla kraft.
Godhet mot en far kommer inte att glömmas;
den bygger upp vad dina synder rivit ner.

Responsoriepsalm

Ps 128 (R. 1)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 683. När den läses används följande text:

R. Lycklig den som fruktar Herren och vandrar på hans vägar.
[Lycklig den som fruktar Herren

och vandrar på hans vägar.]
Du skall njuta frukten av din möda.
Lycklig du! Det skall gå dig väl. R.

Som en vinstock som bär frukt är hustrun i ditt hus,
som plantor av olivträd är barnen kring ditt bord. R.

Så blir den man välsignad som fruktar Herren.
Må Herren välsigna dig från Sion,
så att du får se Jerusalems lycka i alla dina dagar
och får se barn till dina barn. R.

Andra läsningen

Kol 3:12-21

Som Guds utvalda, heliga och älskade skall ni klä er i innerlig medkänsla, vänlighet, ödmjukhet, mildhet och tålamod. Ha fördrag med varandra och var överseende om ni har något att förebrå någon. Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta. Men över allt detta skall ni ha kärleken, det band som ger fullkomlighet. Låt Kristi frid råda i era hjärtan, den som ni kallades till som lemmar i en och samma kropp. Visa er tacksamhet. Låt Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom och med all sin vishet. Lär och vägled varandra, med psalmer, hymner och andlig sång i kraft av nåden, och sjung Guds lov i era hjärtan. Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i herren Jesu namn och tacka Gud fadern genom honom.

Ni kvinnor, underordna er era män, som det anstår kristna. Ni män, älska era hustrur och var inte elaka mot dem. Ni barn, lyd era föräldrar i allt, ty så bör det vara bland kristna. Ni fäder, reta inte upp era barn, då tappar de modet.

Halleluja

Jfr Heb 1:1-2

V. Han som talade till fäderna genom profeterna
har nu i tidens fullbordan talat till oss i Sonen.

Evangelium

Luk 2:22-40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den heliga anden hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,

i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Ashers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 2:22, 39–40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren. När de så hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.